

skud/a contorefusion og etableringen af en forskudskonto. Standardvedtægten godkendtes af arbejdsministeriet, jfr. arbejdsløshedslovens § 34, stk. 1, ved skrivelse af 27% 1978.

Man drøftede i udvalget også, hvorvidt forskuddene skulle overføres via postgiro. Af udvalgsrapportens afsnit 6.2 fremgår:

»Det er Rigsrevisionens opfattelse, at de pågældende midler bør stilles til kassernes rådighed ved, at der oprettes en girokonto for hver hovedkasse, hvorpå der af arbejdsdirektoratet hver måned indsættes et beløb, der er tilstrækkeligt til den følgende måneds udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse, og at der er adgang for kassen til ugentligt træk på denne konto i fornødent omfang for den kommende uges udgifter og på et tidspunkt, der muliggør, at den arbejdsledige kan modtage sin understøttelse på den fastsatte udbetalingsdag.«

Arbejdsløshedskasserepræsentanterne argumenterer imod en sådan ændring, idet man henviste til, at de nye regler medførte,

»dels at arbejdsløshedskassernes likviditet skulle være mindst mulig, og dels at renterne af en speciel bankkonto, hvor forskudsmidlerne skulle indestå, burde indgå i forsikringsregnskabet og således tilfalde staten.

På baggrund heraf og specielt på grund af det praktiske og tidsmæssige administrative besvær, som en giroordning ville medføre, tog Kassernes Samvirkes repræsentanter helt klar afstand fra giroordning, idet man ønskede den hidtidige ordning, der altid har fungeret ubeklageligt, bibeholdt – eventuelt endog forbedret ved indførelse af direkte bankoverførsler.«

Samtidig med at direktoratet fremsender udvalgsberetningen til arbejdsministeriet ved skrivelse af 18. februar 1976, anmoder man ministeriet om at ville tilkendegive, hvad der videre bør foretages i relation til spørgsmålet om arbejdsløshedskassemidlernes overførsel til kasserne via Nationalbanken eller pr. postgiro.

Der ses ikke at være kommet nogen reaktion på denne del af direktoratets skrivelse.

Rigsrevisionen rejser sagen i 1979

I forbindelse med den tilbagevendende regnskabsvurdering har der været løbende kontakt med Rigsrevisionen. På et møde med Rigsrevisionen den 26. februar 1979 blev det aftalt, at Rigsrevisionen skulle have udleveret et antal kasseregnskaber til nærmere gennemgang.

Ved skrivelser i sommeren 1979, hvor de nye regler har været gældende for 3 regnskabsår, anmoder Rigsrevisionen om arbejdsdirektoratets kommentarer til enkeltstående kassers adfærd i forbindelse med forskudsudbetalingerne.

Rigsrevisionen anmoder endvidere om oplysninger vedrørende nærmere regler vedrørende beregning og anvisning af forskud til kasserne samt oplysninger om, hvilke renteaftaler der måtte være truffet med pengeinstitutterne.

I løbet af efteråret 1979 udveksles der synspunkter mellem Rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet dels vedrørende konkrete forhold i enkelte kassers årsregnskaber, dels generelt om opfølgning af 1976-bestemmelserne om anvisning af forskud og forrentningen heraf til fordel for staten.

Direktoratet anfører i skrivelse af 28% 1979 at: »Loven indeholder ingen bestemmelser om, at kasserne skal betale renter til staten af disse a contorefusioner (forskud), men i den arbejdsgruppe . . . , som nedsattes den 24% 1975 blev truffet den aftale, at a contorefusioner (forskud) skal indsættes på en særlig konto, hvis renter tilfalder staten. Aftalen har virkning fra og med regnskabsåret 1976/77, men der er ikke fastsat regler for, hvorledes beløbene på kassernes forskudskonti skal forrentes«.

På baggrund af meningsudvekslinger om konkrete regnskabsforhold rejser Rigsrevisionen forskudssagen principielt ved skrivelse af 27% 1980.

I tilknytning hertil aftaler arbejdsdirektøren med 2 medarbejdere fra direktoratets regnskabskontor, at disse på egen hånd og parallelt med ressortkontoret kan foretage vurderinger af eventuelle alternativer til den dagældende forskudsudbetalingsprocedure.